

Nr 29.

Av herr **Lindberg**, *angående förbättring av pensioner från företag eller från stiftelser, tillkomna för att förvalta pensionsfonder åt enskilda och bolag.*

Inom landet finnes en del pensionsfonder, vilka förvaltas antingen av enskilda personer eller av bolag och stiftelser. Dessa organ har tillkommit för att bereda de anställda pensioner, vilka i vissa fall skolat utgå till samtliga hos företaget eller den enskilde anställda personer eller i vissa fall endast till någon grupp av anställda och i enstaka fall endast till några få personer, som då benämnts trotjänare. I de flesta fall har dessa pensionsunderlag byggts upp av företaget eller den enskilde ensamt, i undantagsfall har den anställde fått avstå del av sin lön till dessa pensionskassor. I andra fall återigen utgår pensioner av resp. företags löpande utgifter. Som regel torde det emellertid vara så, att pensionsbeloppen fastställts ganska godtyckligt.

Enligt vad som meddelats har pensionsbelopp ur här omnämnda pensionskassor ofta reglerats efter andra inkomster, vederbörande pensionsstagare kunnat ha. Det uppgives, att i en del fall beloppen utgått som en pensionsfyllnad till utgående folkpensioner, varvid sänkning skett, när folkpensionsbeloppen höjts.

Dessa pensioner, varom nu är fråga, har emellertid icke rönt någon som helst påverkan av penningvärdeförsämringen. Således har man icke höjt pensionsbeloppen sedan de börjat utgå, men väl sänkt desamma. Detta gäller dock icke generellt. Vissa företag, som varit angelägna om att deras förutvarande anställda icke skulle få det sämre, har reglerat pensionerna uppåt, men många har icke vidtagit någon sådan åtgärd. Medan staten och kommunerna höjt pensionerna till sina tidigare anställda, har övriga som regel icke fått något.

I de fall pensioner utgår, vilka är försäkringsmatematiskt beräknade på en gång inbetalda avgifter från sådana pensionsanstalter som S.P.P. och jämförliga, kan naturligen någon pensionsreglering icke förekomma enligt de grunder, som ovan åsyftas.

Fråga är nu om icke staten skulle, genom lagstiftning på området, kunna medverka till rättelse av påtalade förhållanden. Den enskilde pensionären kan icke åstadkomma sådan rättelse, enär han oftast vid framställning om dylik mötes av det beskedet, att den pension han erhållit är icke någon hans självklara rätt utan mera att betrakta såsom gåva. Fråga är emellertid om icke staten borde vara ägare till någon del av de kapital,

som nedlagts i dessa pensionsfonder eller inbetalats till stiftelser eller liknande. För belopp som sålunda blivit avsatta har företaget eller den enskilde säkerligen gjort avdrag i sina deklARATIONER och sålunda sluppit erlägga skatt för dessa belopp.

Då genomförandet av en lagstiftning på området icke kan ske med mindre en utredning verkställs och då en sådan utredning lämpligen kan anförtros pensionsstyrelsen, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa om en skyndsam utredning rörande pensionsförbättringar till pensionärer, vilka åtnjuta pension från företag eller från stiftelser, tillkomna för att förvalta pensionsfonder åt enskilda och bolag, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 16 januari 1953.

Carl Lindberg.
